

Βιβλιογραφική ενημέρωση

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Ε. ΤΟΥΜΠΗ,
Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δερματολόγοι

ACTION OF SODIUM DEOXYCHOLATE ON SUBCUTANEOUS HUMAN TISSUE: LOCAL AND SYSTEMIC EFFECTS

Emiko Yagima Odo M, Cucé LC, Mayumi Odo L, Natrielli A

Dermatologic Surgery
Volume 33 Issue 2 Page 178 - February 2007

BACKGROUND: Phosphatidylcholine injections have been used as a nonsurgical alternative to the surgical removal of undesired fat. Studies in cell culture suggest that sodium deoxycholate (SD) has a detergent action in fat reduction.

OBJECTIVE: The objective was to study SD in subcutaneous human tissue.

METHODS AND MATERIALS: Thirty volunteers underwent four sessions of subcutaneous abdominal injections of diluted 2.5 or 1% SD stock solutions or placebo. Clinical, hematologic and ultrasonographic evaluations were performed for 3 months and histology at 3 and 6 months.

RESULTS: Both concentrations of SD induced an inflammatory response at the injection site, with dose-dependent adipocyte lysis. Patients reported mild, localized heat, erythema, swelling and intense pain. Microscopic evaluation revealed necrosis of adipose tissue with adipocyte lysis, fat dissolution, acute lymphomononuclear inflammatory reaction, and intense phagocytosis of fat cells by macrophages. Fibrosis was observed only at the 6-month biopsy. Nodules at the injection sites, compatible with areas of inflammation, were detected by ultrasonography 2 weeks after the first injection. Placebo injections induced no histologic changes.

CONCLUSIONS: SD induces an inflammatory reaction in subcutaneous human fat and dose-dependent adipocyte lysis with acute pain and

fibrosis. No systemic effects were detected. Further studies will establish the best dose–result ratio, frequency of application, and long-term safety.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΔΕΣΟΞΥΧΟΛΙΚΟΥ ΝΑΤΡΙΟΥ ΣΤΟΝ ΥΠΟΔΟΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΙΣΤΟ: ΤΟΠΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Οι ενέσεις φωσφατιδυλιχολίνης χρησιμοποιούνται σαν μια μη χειρουργική μέθοδος για την καταπολέμηση του τοπικού λίπους. Οι μελέτες δείχνουν ότι το Δεσοξυχολικό Νάτριο έχει απορροπτική δράση στα λιποκύτταρα.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο σκοπός της εργασίας ήταν να μελετηθεί η δράση του Δεσοξυχολικού Νατρίου στον ανθρώπινο λιπώδη ιστό.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: 30 εθελοντές υπεβλήθησαν σε 4 συνεδρίες ενέσεων Δεσοξυχολικού Νατρίου, σε συγκεντρώσεις 2,5-1% και placebo, στην κοιλιακή χώρα. Κλινική, αιματολογική και υπερηχογραφική αξιολόγηση έγινε για 3 μήνες ενώ ιστολογική τον 3ο και 6ο μήνα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Και οι δύο συγκεντρώσεις του Δεσοξυχολικού Νατρίου είχαν μια φλεγμονώδη αντίδραση στο σημείο των ενέσεων και δοσοεξαρτώμενη λύση των λιποκυττάρων. Οι ασθενείς ανέφεραν ήπιο τοπικό αίσθημα καύσου, ερυθρότητα, οίδημα και έντονο πόνο στα σημεία των ενέσεων. Η μικροσκοπική εξέταση έδειξε νέκρωση του λιπώδους ιστού και λύση των λιποκυττάρων, λεμφοκυτταρική φλεγμονώδη αντίδραση και έντονη φαγοκυττάρωση των λιποκυττάρων από τα μακροφάγα. Ίνωση παρατηρήθηκε στη 2η ιστολογική εξέταση μετά από 6 μήνες. Υπερηχογραφικά παρατηρήθηκαν οζίδια στα σημεία των ενέσεων (φλεγμονώδης αντίδραση) 2 εβδομάδες μετά την πρώτη συνεδρία. Στην ομάδα placebo δεν παρατηρήθηκε καμία ιστολογική αλλαγή.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Το Δεσοξυχολικό Νάτριο προκαλεί μια τοπική φλεγμονώδη αντίδραση στον υποδόριο ανθρώπινο ιστό και δοσοεξαρτώμενη λύση των λιποκυττάρων με έντονο οξύ πόνο και ίνωση. Καμία συστηματική δράση δεν παρατηρήθηκε, βέβαια απαιτούνται πολλή μελέτες ακόμα ώστε να καθοριστεί καλύτερα η σχέση δόσης/αποτελέσματος, η συχνότητα των ενέσεων και η μακροχρόνια ασφάλεια.

SELECTIVE ELECTROTHERMOLYSIS OF THE SEBACEOUS GLANDS: TREATMENT OF FACIAL SEBORRHEA

Kobayashi T, Tamada S

Dermatologic Surgery

Volume 33 Issue 2 Page 169 - February 2007

BACKGROUND: There are few publications on facial seborrhea treatment. A focused therapy is needed.

OBJECTIVE: Our aim was to evaluate the efficacy of electrothermolysis of the sebaceous glands.

METHODS: In the preliminary studies, histologic changes in the cheek skin by electrothermolysis were examined by light microscopy. In the clinical studies, 15 adult women subjects with facial seborrhea were treated four times by the same procedure. A 1,50-mm-long needle with a 0,45-mm base insulation was inserted into pores in the forehead and cheeks, and a high-frequency electrical current was applied for 0,25 to 0,50 seconds with an output of 40 W. Each treatment took 60 to 90 minutes. The subjects returned for 6-months follow-up after their fourth treatment.

RESULTS: Histology 1 and 6 months later showed fewer sebaceous glands and the development of fibrosis. All 12 subjects who completed the 6-month follow-up gave a subjective assessment of continuous reduction of facial seborrhea. On a scale of 0,0 to 3,0, the mean improvement score was $1,67 \pm 0,75$. The mean reduction rate of skin surface lipids was 31,5% by sebumeter ($p < ,01$).

CONCLUSIONS: Even though this is a pilot, uncontrolled clinical assessment study, electrothermolysis of sebaceous glands may be an effective and safe approach for facial seborrhea treatment.

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΜΟΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΜΗΓΜΑΤΟΓΟΝΩΝ ΑΔΕΝΩΝ: ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΜΗΓΜΑΤΟΡΡΟΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Υπάρχουν λίγες δημοσιεύσεις στη βιβλιογραφία σχετικά με τη θεραπεία της σμηγματόρροιας του προσώπου και χρειάζεται να εντοπιστεί μια αποτελεσματική μέθοδος.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο στόχος ήταν να αξιολογηθεί η αποτε-

λεσματικότητα της ηλεκτροθερμόλυσης των σμηγματογόνων αδένων.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Στις προκαταρκτικές μελέτες μελετήθηκαν οι ιστολογικές αλλαγές στο δέρμα της παρειάς μετά από ηλεκτροθερμόλυση. Στις κλινικές μελέτες, συμμετείχαν 15 ενήλικες γυναίκες, μετά από 4 συνεδρίες ηλεκτροθερμόλυσης για σμηγματόρροια δέρματος προσώπου. Χρησιμοποιήθηκε βελόνη μήκους 1,50 mm, η οποία εισήλθε στους σμηγματογόνους αδένες, εφαρμόζοντας υψηλής συχνότητας ηλεκτρικό ρεύμα, ισχύος 40W για 0,25-0,50 δευτερόλεπτα. Η θεραπεία εφαρμόστηκε στο μέτωπο και στις παρειές και είχε διάρκεια 60-90 λεπτά. Οι ασθενείς επανήλθαν για αξιολόγηση 6 μήνες μετά την 4η συνεδρία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Ιστολογικά, μεταξύ 1ου και 6ου μήνα, βρέθηκε μειωμένος αριθμός σμηγματογόνων αδένων και ανάπτυξη ίνωσης. Οι 12 ασθενείς που ολοκλήρωσαν τη μελέτη και την 6μηνη παρακολούθηση ανέφεραν συνεχή μείωση της σμηγματόρροιας, πράγμα το οποίο επιβεβαιώθηκε με τη μείωση των λιπιδίων της επιδερμίδας κατά 31,5% όπως μετρήθηκαν με σμηγματόμετρο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Παρότι αφορά σε μια πιλοτική μελέτη, φαίνεται ότι η επιλεκτική φωτοθερμόλυση των σμηγματογόνων αδένων αποτελεί μια ασφαλή και αποτελεσματική προσέγγιση στη θεραπεία της σμηγματόρροιας του προσώπου.

AUTOLOGOUS CULTURED FIBROBLAST INJECTION FOR FACIAL CONTOUR DEFORMITIES: A PROSPECTIVE, PLACEBO-CONTROLLED, PHASE III CLINICAL TRIAL

Weiss R, Weiss M, Beasley K, Munavalli G

Dermatologic Surgery
Volume 33 Issue 3 Page 263 - March 2007

BACKGROUND: Previous data indicate that injections of autologous fibroblasts increase collagen formation, accompanied by a concomitant increase in thickness and density of dermal collagen.

OBJECTIVE: The purpose of this study was to determine efficacy and side effects of autologous living fibroblast injections versus placebo in a randomized Phase III trial for the treatment of various facial contour defects.

METHODS: This was a double-blind, randomized

comparison of injectable living autologous fibroblast cells and placebo for the treatment of facial contour defects (N=215). Live fibroblasts (20 million/mL) or placebo (the transport medium without living cells) were given as three doses administered at 1- to 2-week intervals. Efficacy evaluations were performed 1, 2, 4, 6, 9, and 12 months after the first injection.

RESULTS: Living fibroblasts produced statistically significantly greater improvements in dermal deformities and acne scars than did placebo. The difference between live fibroblast injections and placebo achieved statistical significance at 6 months ($p < .0001$). At 9- and 12-month follow-up, live fibroblast-treated patients continued to demonstrate benefit from treatment with response rates of 75,0 and 81,6%, respectively. No serious treatment-related adverse events were reported.

CONCLUSIONS: Our results indicate that autologous fibroblast injections can safely and effectively produce improvements in rhytids, acne scars, and other dermal defects continuing for at least 12 months after injection.

ΕΝΕΣΕΙΣ ΑΥΤΟΛΟΓΩΝ ΙΝΟΒΛΑΣΤΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΑΤΕΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ: ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, ΜΕ ΕΛΕΓΧΟ PLACEBO, ΦΑΣΗΣ 3, ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Προηγούμενα δεδομένα δείχνουν ότι οι ενέσεις αυτόλογων ινοβλαστών αυξάνουν την παραγωγή κολλαγόνου ενώ ταυτόχρονα βελτιώνουν το πάχος και την ελαστικότητα του κολλαγόνου του δέρματος.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο σκοπός της μελέτης αυτής ήταν να διευκρινιστεί η αποτελεσματικότητα και οι τυχόν παρενέργειες από την ενέσιμη χορήγηση αυτόλογων ζωντανών ινοβλαστών για τη βελτίωση ατελειών του προσώπου.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Ήταν μια διπλή-τυφλή, τυχαίοποιημένη, σε σύγκριση με placebo μελέτη σε δείγμα 215 περιπτώσεων. Χορηγήθηκαν ζωντανό ινοβλάστες μετά από κυτταροκαλλιέργεια (20 εκατομμύρια/mL) και placebo χωρίς ζωντανά κύτταρα. Οι θεραπείες έγιναν σε 3 συνεδρίες με μεσοδιαστήματα ανά 1-2 εβδομάδες. Η αποτελεσματικότητα εκτιμήθηκε σε 1, 2, 4, 6, 9 και 12 μήνες μετά την πρώτη συνεδρία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Η ομάδα όπου χορηγήθηκαν οι ζωντανοί ινοβλάστες είχε στατιστικά σημαντική διαφορά στη βελτίωση των ατελειών του δέρματος και των ουλών ακμής από την ομάδα placebo, η οποία επετεύχθη στους 6 μήνες. Στους 9 και 12 μήνες, η ομάδα των ινοβλαστών συνέχισε να εμφανίζει βελτίωση σε ποσοστά 75-81,6%. Καμία σοβαρή ανεπιθύμητη ενέργεια δεν αναφέρθηκε.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Φαίνεται ότι οι ενέσεις αυτόλογων ινοβλαστών αποτελούν μια ασφαλή και αποτελεσματική διαδικασία για τη βελτίωση ρυτίδων, ουλών ακμής και γενικά ατελειών του δέρματος, για τουλάχιστον 12 μήνες.

TOPICAL IMIQUIMOD AS AN ADJUVANT TO LASER REMOVAL OF MATURE TATTOOS IN AN ANIMAL MODEL

Mark Ramirez, Norma Magee, Dayna Diven, Maria Colome-Grimmer, Massoud Motamedi, Gisele Oliveira, Jesus G. Zamora, Tatsuo Uchida, Richard F. Wagner

*Dermatologic Surgery
Volume 33 Issue 3 Page 319 - March 2007*

BACKGROUND: Lasers are a commonly employed method of tattoo removal; however, numerous treatments are often needed and laser treatment may fail to eliminate the tattoo completely. It has been shown in animal studies that topical application of imiquimod cream, alone, fades tattoos. It is suspected that the combination of both imiquimod and laser treatment will result in enhanced tattoo pigment clearance.

OBJECTIVE: The objective was to evaluate the efficacy of topical imiquimod cream as an adjuvant to laser removal of mature tattoos.

METHODS: Fourteen albino guinea pigs were tattooed with black ink, then randomly assigned into two groups: one underwent sequential laser treatments with a Q-switched alexandrite laser in conjunction with triweekly applications of 5% imiquimod cream, while the other group underwent laser therapy alone. Subjects were evaluated with clinical photographs and skin biopsies after six laser treatment sessions.

RESULTS: The combination laser and imiquimod

treated group was clinically and histologically rated as having less pigment than the tattoos that were treated with laser alone ($p=,012$ and $p=,047$, respectively). Adjuvant imiquimod treatment had greater inflammation ($p=,002$) and fibrosis ($p=,002$) on post-treatment skin biopsies.

CONCLUSION: Imiquimod appears to be a useful adjuvant to experimental laser tattoo removal in guinea pigs.

ΤΟΠΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΙΜΙΚΙΜΟΔΗ (ΙΜΙΚΙΜΟΔΗ) ΩΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΟ LASER ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΑΤΟΥΑΖ ΣΕ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Τα laser χρησιμοποιούνται συχνά για την αφαίρεση τατουάζ, αν και συχνά χρειάζονται πολλές συνεδρίες και το τατουάζ δεν εξαλείφεται εντελώς. Σε πειραματόζωα έχει αποδειχθεί ότι η τοπική χρήση της κρέμας ιμικιμόδης από μόνη της εξασθενεί το τατουάζ. Υποτίθεται ότι η τοπική χρήση ιμικιμόδης σε συνδυασμό με laser θα έχει ως αποτέλεσμα μεγαλύτερη εξασθένηση των τατουάζ.

ΣΚΟΠΟΣ: Να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητα της τοπικής κρέμας ιμικιμόδης σαν συμπληρωματική θεραπεία με laser για την αφαίρεση των τατουάζ.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Δεκατέσσερα άημιπνο ινδικά χοιρίδια είχαν υποστεί τατουάζ με μαύρη μελάνη και μετά κατανεμήθηκαν τυχαία σε δύο ομάδες. Η μία ομάδα έκανε θεραπεία laser με Q-switched alexandrite laser σε συνδυασμό με τοπική χρήση κρέμας ιμικιμόδης 5% τρεις φορές εβδομαδιαίως, ενώ η άλλη ομάδα έκανε θεραπεία με laser μόνο. Η εκτίμηση έγινε με κλινικές φωτογραφίες και βιοψίες δέρματος μετά από 6 συνεδρίες laser.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Η ομάδα που έλαβε συνδυασμένη θεραπεία με laser και ιμικιμόδη εκτιμήθηκε ότι είχε λιγότερη μελάγχρωση στα τατουάζ από ό,τι η ομάδα που είχε θεραπευθεί αποκλειστικά με laser ($p=,012$ k $p=,047$) αντίστοιχα. Η συμπληρωματική θεραπεία με ιμικιμόδη είχε σαν αποτέλεσμα μεγαλύτερη φλεγμονή ($p=,002$) σε βιοψίες δέρματος μετά τη θεραπεία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η ιμικιμόδη φαίνεται να αποτελεί μία χρήσιμη συμπληρωματική θεραπεία στην πειραματική αφαίρεση τατουάζ με laser σε ινδικά χοιρίδια.

5% 5-FLUOROURACIL CREAM FOR THE TREATMENT OF SMALL SUPERFICIAL BASAL CELL CARCINOMA: EFFICACY, TOLERABILITY, COSMETIC OUTCOME, AND PATIENT SATISFACTION

Gross K, Kircik L, Kricorian G

Dermatologic Surgery

Volume 33 Issue 4 Page 433 - April 2007

BACKGROUND: Five percent 5-fluorouracil (5-FU) cream is approved by the FDA for the treatment of superficial basal cell carcinomas but has been underutilized.

OBJECTIVE: The objective was to evaluate the efficacy, tolerability, cosmetic outcome, and patient satisfaction of 5% 5-FU in the treatment of superficial basal cell carcinomas.

MATERIALS AND METHODS: A total of 29 patients with 31 biopsy-proven superficial basal cell carcinoma lesions on the trunk or limbs were treated with 5% 5-FU cream twice daily for up to 12 weeks. Treatment could be stopped sooner if the lesion was clinically resolved. The lesional site was surgically excised 3 weeks after the end of treatment for histologic evaluation of cure.

RESULTS: The histologic cure rate was 90% (28/31 lesions cured) and the mean time to clinical cure was 10.5 weeks. 5-FU was generally well tolerated with a good cosmetic outcome—the majority of patients had no pain or scarring and only mild erythema. Patients were generally very satisfied with their treatment.

CONCLUSION: Five percent 5-FU is a highly effective and well-tolerated treatment option for superficial basal cell carcinomas offering a generally good cosmetic outcome and high levels of patient satisfaction.

5% 5-ΦΘΟΡΙΟΥΡΑΚΙΛΗ ΚΡΕΜΑ (5-FU) ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ ΒΑΣΙΚΟΚΥΤΤΑΡΙΚΩΝ ΚΑΡΚΙΝΩΜΑΤΩΝ (BCC): ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΝΤΟΧΗ, ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΣΘΕΝΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Η χρήση της κρέμας 5% 5-FU έχει λάβει έγκριση από το FDA για τη θεραπεία των επιφανειακών

BCC αν και δεν έχει χρησιμοποιηθεί πάρα πολύ.

ΣΚΟΠΟΣ: Η εκτίμηση της αποτελεσματικότητας της ανοχής, του αισθητικού αποτελέσματος και της ικανοποίησης των ασθενών με τη χρήση κρέμας 5% 5-FU για τη θεραπεία των επιφανειακών BCC.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Συνολικά, 29 ασθενείς με 31 επιφανειακά BCC (μετά βιοψίας) στον κορμό και στα άκρα θεραπεύθηκαν με κρέμα 5-FU 5% δύο φορές ημερησίως έως 12 εβδομάδες. Πρώιμη διακοπή θεραπείας γινόταν όταν υπήρχε πλήρης υποστροφή της βλάβης κλινικά. Τρεις εβδομάδες μετά το τέλος της θεραπείας γίνονταν εκτομή της περιοχής της βλάβης για ιστολογική εκτίμηση της ίασης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Η ιστολογική εκτίμηση της ίασης ήταν 90% (28/31 ίαση βλαβών) και ο μέσος όρος χρόνου θεραπείας έως κλινικής υποστροφής της βλάβης ήταν 10,5 εβδομάδες. Υπήρχε καλή ανοχή στην κρέμα 5-FU με καλό αποτέλεσμα, η πλειοψηφία των ασθενών δεν είχαν πόνο ή ουλοποίηση και παρουσίαζε μόνο ήπιο ερύθημα. Οι ασθενείς γενικά ήταν πολύ ικανοποιημένοι από τη θεραπεία τους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η κρέμα 5% 5-FU αποτελεί μία θεραπευτική επιλογή για το επιπολής BCC το οποίο είναι υψηλής αποτελεσματικότητας και καλής ανοχής. Επιπλέον, έχει καλό αισθητικό αποτέλεσμα και υψηλό επίπεδο ικανοποίησης ασθενών.

A PILOT STUDY ON THE EFFECT OF EPINEPHRINE ON BOTULINUM TOXIN TREATMENT FOR PERIORBITAL RHYTIDES

Hantash B, Gladstone H

Dermatologic Surgery

Volume 33 Issue 4 Page 461 - April 2007

BACKGROUND: Relaxation of hyperactive facial muscles by injection of botulinum toxin type A (BOTOX, Allergan Inc., Irvine, CA) represents the most common cosmetic procedure performed in the United States.

OBJECTIVE: The objective of this split-face randomized double-blind study was to determine the effect of epinephrine (EPI) on the efficacy of BOTOX treatment of muscle hyperactivity in the upper face.

MATERIALS AND METHODS: Fourteen subjects (ages 39–57 years) with moderate to severe periorbital rhytides were enrolled. Study patients were blinded

to the two treatment arms, BOTOX and BOTOX plus EPI 1:100,000. Subjective and objective evaluations were performed at 0 and 4 days and 1, 3, and 6 months, and clinical improvement was assessed using a nominal scale from 0 to 4, corresponding to 0, 1% to 25%, 26% to 50%, 51% to 75%, and 76% to 100% improvement, respectively. The incidence of adverse events was also recorded.

RESULTS: Fourteen subjects with moderate to severe periorbital rhytides were treated with BOTOX or BOTOX plus EPI. One subject was discontinued from the study after receiving asymmetric doses of BOTOX. At 4, 30, and 90 days after treatment, subjective and objective improvement scores revealed that EPI enhanced the efficacy of BOTOX when compared to BOTOX alone. By 3 months, the effect of BOTOX and BOTOX plus EPI had peaked and continued to fall through 6 months. One of 14 patients did not appear to respond to BOTOX treatment. Both treatments were well tolerated with no serious adverse events.

CONCLUSION To our knowledge, we are the first to test under randomized double-blind conditions the effect of EPI on efficacy of BOTOX. Our data suggest that addition of EPI may accelerate the rate of onset as well as the short-term efficacy of BOTOX for treatment of periorbital rhytides.

ΜΙΑ ΠΙΛΟΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΝΕΦΡΙΝΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΠΛΟΚΟ ΝΕΥΡΟΤΟΞΙΝΗΣ ΤΥΠΟΥ Α ΤΟΥ ΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟΥ CLOSTRIDIUM BOTULINUM (BOTOX) ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ ΡΥΤΙΔΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Η χαλάρωση των υπερδραστικών μυών του προσώπου με τη χρήση ενέσιμης νευροτοξίνης τύπου Α (Botox, Allergan Inc, Irving, CA) αποτελεί την πιο συχνή αισθητική επέμβαση που εκτελείται στις Η.Π.Α.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο σκοπός της τυχαιοποιημένης διπλής τυφλής μελέτης προσώπου ήταν να τεκμηριωθεί η επίδραση της επινεφρίνης στη θεραπεία με Botox για την αντιμετώπιση των υπερδραστικών μυών του άνω προσώπου.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Υπήρχαν 14 ασθενείς (ηλικίας 39-57 ετών) με μέτριες έως σοβαρές περιοφθαλμικές ρυτίδες. Τοποθετήθηκαν εν αγνοία τους σε δύο ομάδες

με τυχαία κατανομή. Η μία ομάδα έκανε Botox μόνο, ενώ η άλλη έκανε Botox και επινεφρίνη 1:100.000. Υποκειμενικές και αντικειμενικές εκτιμήσεις πραγματοποιήθηκαν την πρώτη και την τέταρτη ημέρα, καθώς και τους 1ο, 3ο και 6ο μήνα μετά. Η κλινική βελτίωση εκτιμήθηκε από 0 έως 4, που αντιστοιχούσε σε 0, 1-25%, 26-50%, 51-75% και 76-100%. Τεκμηριώθηκαν, επίσης, οι παρενέργειες.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Ένας ασθενής απεβλήθη από τη μελέτη εξαιτίας ασύμμετρης δόσης Botox. Στις 4, 30 και 90 ημέρες μετά θεραπείας, η εκτίμηση της υποκειμενικής και αντικειμενικής βελτίωσης έδειξε ότι υπήρχε καλύτερη αποτελεσματικότητα στη θεραπεία με Botox και επινεφρίνη από τη θεραπεία με Botox. Στους τρεις μήνες, η επίδραση του Botox και του Botox με επινεφρίνη ήταν σε ακμή και συνέχισε με πτώση για το επόμενο εξάμηνο. Ένας ασθενής δεν ανταποκρίθηκε στη θεραπεία με Botox. Και οι δύο θεραπείες ήταν καλά ανεκτές και χωρίς σοβαρές παρενέργειες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Είμαστε οι πρώτοι που πραγματοποιούν μια τυχαιοποιημένη διπλή τυφλή μελέτη, εκτιμώντας την επίδραση της επινεφρίνης στο Botox. Τα στοιχεία μας δείχνουν ότι η πρόσθεση επινεφρίνης αυξάνει την αποτελεσματικότητα του Botox στη θεραπεία των περιοφθαλμικών ρυτίδων.

A RANDOMIZED TRIAL TO DETERMINE THE INFLUENCE OF LASER THERAPY, MONOPOLAR RADIOFREQUENCY TREATMENT, AND INTENSE PULSED LIGHT THERAPY ADMINISTERED IMMEDIATELY AFTER HYALURONIC ACID GEL IMPLANTATION

Goldman M, Alster T, Weiss R

Dermatologic Surgery
Volume 33 Issue 5 Page 535 - May 2007

BACKGROUND: Hyaluronic acid-based dermal fillers, such as hyaluronic acid gel (Restylane, Q-Medical AB, Uppsala, Sweden), are widely used for tissue augmentation of the nasolabial folds. Additional dermatologic treatments using infrared light, radiofrequency (RF), and intense pulsed light (IPL) are also important tools for facial rejuvenation. This study was designed to evaluate whether these therapies could be safely administered immediately after hyaluronic acid gel treatment without compromising the effect

of the dermal filler.

OBJECTIVE: The objective of this study was to confirm or refute any possible subtractive effects of augmentation of the nasolabial folds when followed by 1,320-nm Nd:YAG laser, 1,450-nm diode laser, monopolar RF, and/or IPL treatments.

METHODS: Thirty-six patients with prominent nasolabial folds were treated with hyaluronic acid gel implantation on one side of the face and hyaluronic acid gel followed by one of the nonablative laser/RF/IPL therapies on the contralateral side of the face.

RESULTS: There were no statistically significant differences between wrinkle severity or global aesthetic scores for hyaluronic acid gel implantation alone and hyaluronic acid gel with laser/RF/IPL treatment at any time point. In a small sample, histologic changes were not apparent after laser/RF/IPL treatment.

CONCLUSIONS: Based on this small pilot study, laser, RF, and IPL treatments can safely be administered immediately after hyaluronic acid gel implantation without reduction in overall clinical effect.

ΜΙΑ ΤΥΧΑΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΜΕ LASER, ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΜΕ ΜΟΝΟΠΟΛΙΚΕΣ ΡΑΔΙΟΣΥΧΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΜΕ ΕΝΤΟΝΟ ΦΩΣ ΚΑΤΑ ΩΣΕΙΣ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΥΑΛΟΥΡΟΝΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ ΣΕ ΖΕΛΕ ΓΙΑ ΕΜΦΥΤΕΥΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Τα εμφυτεύματα υαλουρονικού οξέος (Restylane, Q-Medical AB, Uppsala, Sweden) χρησιμοποιούνται ευρέως για αύξηση ιστών της ρινοπαραριακής περιοχής. Επιπλέον, δερματολογικές θεραπείες όπως η χρήση ραδιοσυχνότητας (RF) και έντονο φως κατά ώσεις (IPL) αποτελούν σημαντικά εργαλεία για την ανανέωση του προσώπου. Η μελέτη αυτή εκτιμάει εάν αυτές οι θεραπείες μπορεί να χρησιμοποιηθούν με ασφάλεια αμέσως μετά τη θεραπεία με υαλουρονικό οξύ χωρίς να αλληλιώνεται η δράση των εμφυτευμάτων.

ΣΚΟΠΟΣ: Να επιβεβαιώσει εάν υπήρχε ή όχι αλληλοίωση στην αύξηση των ιστών μετά από χρήση 1.320nm Nd: YAG laser, 1.450nm diode laser, μονοπολικό RF και/ή θεραπεία IPL.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Τριάντα έξι ασθενείς με έντονες ρινοπαραριακές πτυχές είχαν υποστεί εμφύτευση με

υαλουρονικό οξύ. Στη μία πλευρά του προσώπου έγινε θεραπεία επιπλέον με laser, RF ή IPL ενώ στην άλλη πλευρά του προσώπου δεν έγινε επιπλέον θεραπεία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Δεν παρουσιάστηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στη βαρύτητα των ρυτίδων ή γενικών αισθητικά μεταξύ των δύο ομάδων. Ιστολογικές διαφορές, σε μία μικρή ομάδα, μετά από χρήση laser, RF, IPL επίσης δε σημειώθηκαν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Βάσει αυτής της μικρής μελέτης οι θεραπείες με laser, RF και IPL μπορούν να χρησιμοποιηθούν με ασφάλεια αμέσως μετά από εμφύτευση με υαλουρονικό οξύ, χωρίς να μειώνουν την κλινική τους δράση.

SURGICAL EXCISION VERSUS CURETTAGE PLUS CRYOSURGERY IN THE TREATMENT OF BASAL CELL CARCINOMA

Kuijpers D, Thissen M, Berretty P, Ideler F, Nelemans P, Neumann M

Dermatologic Surgery

Volume 33 Issue 5 Page 579 - May 2007

BACKGROUND: Both cryosurgery, with and without prior curettage, and surgical excision (SE) are common therapeutic strategies for basal cell carcinoma (BCC).

OBJECTIVE: The objective was to compare the efficacy between curettage plus cryosurgery (C&C) and SE in nonaggressive BCC of the head and neck.

MATERIALS AND METHODS: A randomized controlled trial was carried out, in which tumors were assigned to either C&C (n=51) or SE (n=49). C&C was performed with a double freeze-thaw cycle after prior curettage of the tumor. SE was performed with a margin of 3 mm and with delayed histologic examination.

RESULTS: Recurrences occurred 9 times after C&C (17,6%) and 4 times after SE (8,2%). The overall 5-year recurrence probability was 19.6% for C&C and 8,4% for SE (p=,10). A hazard ratio of 2,57 (95% CI, 0,79-8,34) indicated a putative, but not statistically significant, advantage of SE.

CONCLUSION: These data reflect the outcome of the first randomized controlled trial with long-term follow-up in the treatment of BCC, comparing C&C

with SE. Although not statistically significantly different, the observed differences could still be of clinical relevance. Owing to the trend toward lower recurrence rates, better cosmetic results, and reduced wound healing time, we believe that SE should be preferred to C&C in the treatment of primary, nonaggressive BCC of the head and neck.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΕΚΤΟΜΗ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΟΞΕΣΗ ΚΑΙ ΚΡΥΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΚΟΥ ΚΥΤΤΑΡΙΚΟΥ ΚΑΡΚΙΝΩΜΑΤΟΣ (BCC)

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Η κρυοθεραπεία, με ή χωρίς απόξεση, καθώς και η χειρουργική εκτομή αποτελούν συχνές θεραπείες για την αντιμετώπιση του βασικοκυτταρικού καρκινώματος (BCC).

ΣΚΟΠΟΣ: Η σύγκριση της αποτελεσματικότητας μεταξύ της απόξεσης και κρυοθεραπείας (A&K) σε σχέση με τη χειρουργική εκτομή (ΧΕ) σε μη επιθετικά βασικοκυτταρικά καρκινώματα της κεφαλής και του τραχήλου.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Πραγματοποιήθηκε τυχαίο-

ποινμένη μελέτη όπου οι όγκοι τοποθετήθηκαν για A&K (n= 51) και για ΧΕ (n = 49). Η A&K εκτελέστηκε με δύο κύκλους πάγωμα-ξεπάγωμα μετά απόξεση του όγκου. Η χειρουργική εκτομή πραγματοποιήθηκε με όρια 3mm και κανονική ιστολογική εξέταση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Υποτροπές παρουσιάστηκαν 9 φορές στην A&K ομάδα (17,6%) και 4 φορές στην ομάδα ΧΕ (8,2%). Η πιθανότητα πενταετούς υποτροπής ήταν 19,6% για την A@K και 8,4% για τη ΧΕ (p= 0,10). Η αναλογία κινδύνου ήταν 2,57 (95% CI, 0,79-8,34) και έδειξε ένα θεωρητικό, αν και όχι στατιστικά σημαντικό πλεονέκτημα της ΧΕ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Τα στοιχεία αυτά αντανακλούν τα αποτελέσματα της πρώτης τυχαίοποινμένης μελέτης με μακροχρόνια παρακολούθηση για τη θεραπεία του βασικοκυτταρικού καρκινώματος συγκρίνοντας A&K με ΧΕ. Αν και δεν υπήρχε στατιστικά σημαντική διαφορά, οι παρατηρούμενες διαφορές μπορεί να έχουν κλινική σημασία. Εξαιτίας της τάσης προς χαμηλότερες συχνότητες υποτροπών, καλύτερα αισθητικά αποτελέσματα και συντόμευση της επούλωσης, πιστεύουμε ότι η ΧΕ θα πρέπει να προτιμάται σε σχέση με την A&K στη θεραπεία του πρωτοπαθούς μη επιθετικού βασικοκυτταρικού καρκινώματος της κεφαλής και του τραχήλου.